

Ինքնակենսագրություն

Լյուդվիգ Գառնիկի Պողոսյան

Ծնվել է 1951թ. Մարտունու շրջանի Թագա գյուղ այժմյան Ծովասար գյուղում: 1954թ. ընտանիքի հետ տեղափոխվել են Արարատի մարզ և բնակություն հաստատել Նոր Խարբերդ ավանում: 1967 – 1968 ուս. տարում ավրտել է տեղի միջնակարգ դպրոցը: 1969թ.է Սովետական բանակ ծառայելով Գերմանիայի դաշնության «Երգի - Պարի Պետական անսամբլում»: Զորացրվել է 1971թ. : Ամուսնացել է ունի 3,երեխա , 10 թոռ և 5 ծոռ:1977թ. ընդունվել է Խաչատուր Աբովյանի անվան մանկավարժական համալսարանի Կուլտուրայի ֆակուլտետի պարային բաժինը: Ավարտելով այն, 1981թ. ընդունվել է Մշակույթի նախարարության ժողովրդական ստեղծագործության գիտա-մեթոդական կենտրոնի պարային բաժնում որպես ավագ գիտ, աշխատում է մինչ օրս: Ծուրջ 10 տարի համատեղության կարգով անց է կացրել ամենամյա վերապատրաստման դասընթացներ հանրապետության գրեթե բոլոր ինքնագործ պարային ղեկավարների հետ : Դասավանդում է նաև Մշակույթի համալսարանի Պարային բաժնում, հիմնականում ուսուցանելով Հայկական ավանդական պարեր: 1992-1995թ.տեղափոխվելով Մասիս քաղաք ղեկավարել է նաև տեղի շրջանային Մշակույթի Տանը որպես տնօրեն: Այդուհանդերձ մեկնել է Ռուսաստանի դաշնություն ապրելով 3 տարի Յարոսլավ քաղքում բացել է առաջին հայկական կիրակնօրյա դպրոցը: Մասնակցել է այժմյան Յարոսլավ քաղաքի Եկեղեցու հիմքի օրշնությունը և Տեր-Հայրի հետ, իր առաջին Խաչքարն է դրել հիմքում: Վերադառնալուց հետո 1990 թ-ից մինչ օրս Հասարակական հիմունքով ղեկավարում է՝ Տավրոս ավանդական պարային համույթը որոնց մասնակիցների միջին տարիքը (45-65) տարեկանն է: Լյուդվիգ Գառնիկի Պողոսյանը որպես Պարող տարբեր ժամանակներում հանրապետության մի շարք պարային խմբերի ղեկավար, հանդես է եկել աշխարհի մի շարք պետություններում ` Հարավսլավյա, Լեհաստան, Գերմանիյա, Սլովակիյա, Բուլղարիյա, Չեխոսլովակիյա, Թուրքիյա, Սիրիյա, Պրսկաստան և գրեթե խորհրդային միության բոլոր քաղաքներում: Սիրիական պտերազմից շուրջ 1 տարի առաջ որպես Հանրապետության լավագույն մասնակիցներից մեկը գործուղվեց Սիրիայի Հալեպ քաղաք

ղեկավարելու տեղի «Փունջ» պարային համույթը, բայց չարաքաստիկ պատերազմը խանգարեց հետագա գործողությանը: 1991թ. Հայաստանից առաջին խումբն է եղել, որը Մոնթե Մելքոնյանի հրավերով մեկնել է Արցախի Մարտունու տարացք և պատերազմական գործողությունների ամենաթեժ կետերում իրենց մշակութային տուրքը տվել հանուն հայ գինվորի: «Տավրոս»ը գործում է մինչ օրս: Համերգային շրջագայություններով եղել է Հայաստանի գրեթե բոլոր շրջաններում ինչպես նաև Արցախում, Թբիլիսիում, Բաթումիում, Սոչիում իսկ Հունաստանում կազմակերպված միջազգային ավանդական պարերի փառատոնին, որտեղ 14 պետության այդ թվում Ադրբեջանցիները Ժյուրիի գնահատականով Տավրոսը գրավել է Առաջին տեղ: Լյուդվիգ Գառնիկի Պողոսյանը 10 տարուց ավել ղեկավարել է նաև Մասիսի Մանկապատանեկան ստեղծագործական կենտրոնի մանկական պարային բաժինը: Որոնք մասնակցելով բազմաթիվ հեռուստափառատոնի արժանացել են պատվոգրերի և մեդալների, իհարկե մասնակցելով նաև Մասիս քաղաքում կազմակերպվող բոլոր մասսայական միջոցառումներին: Լյուդվիգ Պողոսյանը Հանրապետության բոլոր շրջաններից իր հավաքագրական աշխատանքի շնորհիվ տիրապետում է շուրջ 100- ից ավել ավանդական պարերի: Նա լավագույններից մեկն է պարարվեստի աշխարհում: Իր անցած ճանապարհի անբասիր պրպտողական աշխատանքի շնորհիվ արժանացել է մի շարք բարձրագույն պարգևների:

I - Մշակույթի նախարարության Ոսկե մեդալ:

II - Հանրապետության Ժողովրդական արտիստ Ազատ Ղարիբյանի անվան Ոսկե հուշամեդալ:

III - Հանրապետության Ժողովրդական արտիստ Վանուշ Ղանամիրյանի անվան Ոսկե հուշամեդալ:

IV - Հայաստանի Վանուշ Խանամիրյանի անվան պարարվեստի գործիչների Ոսկե մեդալ:

V - Հայաստանի Վանուշ Խանամիրյանի պարարվեստի գործիչների վաստակավոր պարուսույց պատվավոր կոչում:

Լյուդվիգ Պողոսյանը բացի պարային լավագույն մասնագետ լինելուց գրում է նաև բանաստեղծություններ: Որի առաջին գիրքը լույս է տեսել «Հուշերի հայելի» վերնագրով 2021թ.